

ÚSTAVNÍ SOUD

JOŠTOVA 8, 660 83 BRNO

Vážený pan

e-mail.

V Brně dne 17. srpna 2012
Sp.zn. SPR. ÚS 714/12

Vážený pane

ačkoli zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím na dotaz, se kterým jste se na Ústavní soud obrátil prostřednictvím elektronické pošty 5. 8. 2012 aplikovat nelze, ztotožňuji se s Vámi v tom, že předmětem Vašeho zájmu je problematika zajímavá, mimořádně citlivá a tudíž závažná.

Nesnáz v této souvislosti spočívá v tom, že Ústavní soud se k obecně závazným právním normám, respektive k jakýmkoli právním otázkám může vyjadřovat pouze judikaturní cestou. Musí mu tedy být předloženy v podobě řádného návrhu splňujícího formální i materiální požadavky vycházející ze zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu ve znění pozdějších předpisů, přičemž „výstupu“, tedy rozhodnutí v podobě nálezu či usnesení, musí předcházet odpovídající řízení. Mimo tento úzký rámec Ústavní soud žádnou paralelní činnost v podobě poskytování vysvětlení, konzultací, doporučení, stanovisek či dobrozdání vyvíjet nemůže, respektive jako orgán soudního typu povolaný k rozhodovací činnosti, s jakou jsou takové aktivity neslučitelné, nesmí.

Protože z Vaší interpretace čl. 23 Listiny základních práv a svobod je zřejmé jisté tápání, nechtěl bych Vás přesto ponechat zcela bez jakýchkoli informačních zdrojů. Vůči shora naznačenému principu se zcela jistě neprohřeším, pokud Vás, pro případ, že by Váš zájem o daný problém byl skutečně vážný, odkáži na odbornou literaturu. V konkrétním případě publikaci „Listina základních práv a svobod komentář“, autorů Wagnerová, Šimíček, Langášek, Pospíšil a kol., vydanou v roce 2012 nakladatelstvím Wolters Kluwer. Její ISBN je 978-807357-750-6; čl. 23 je v ní interpretován na str. 525 – 538, včetně dosavadní soudní judikatury. Seznal byste, že jeho aplikace je poněkud složitější, než jak zřejmě nyní usuzujete.

S pozdravem

JUDr. Petr Chládek
poradce pro správní agendu